

отидохъ повечето въ Влашко. Тѣй се свърши и тоя подвигъ на сѣрбското Правителство спрямо злочеститѣ Българи. . . . —

За да не се впрочемъ сѣвсѣмъ охладятъ Българитѣ въ чувствата си къмъ Сѣрбія, сѣрбското Правителство не преставаше отъ да приѣмва нѣкои български Войводи (Панайота Хитова и пр.) и други патриоти Българи; и взе пакъ да имъ обѣщаза, че Сѣрбія не си е изоставила и промѣнила планъ-тъ, но че тя се готви пакъ да се бие съ Турція и да освободи Българія. За таж цѣль тѣ и бѣхъ примамали покойнія Любена Каравелова да убѣждава чрезъ вѣстника си народъ-тъ и проч.

Ние спомѣнахми по-горѣ, че презъ пролѣтъта на 1868 год. се устрояваше въ Букурещъ една Българска Дружина съ цѣль: за да премини тоже Дунавъ-тъ, и да повдигни едно по обширно възстаніе въ Българія. Тая Дружина се постави подъ главната команда на Войводата Хаджи Димитра Ясеновъ отъ Сливенъ. Заедно съ него бѣше и неустрашимія храбръ юнакъ Стефанъ Караджа отъ Тулча, дѣто баща му бѣ се преселилъ въ 1856 год. слѣдъ Кримск. война отъ Ичменъ въ Едриненската Область. Тукъ трѣба впрочемъ да споманемъ, че преди да тржгни Х. Димитръ съ Дружинатъ си, която състояла отъ 140 войници доброволци, живѣлъ доволно време близо при Плоещъ въ една гора, дѣто Г. Райчу Поповичъ имаше по него време въ наемъ кладенци отъ газъ (Petroleum).—При Г. Райча е живѣялъ тогава и братъ му Иванъ Христовичъ отъ Габрово, който по отпреди бѣше се училъ въ Москва въ едно военно висше училище, и въ 1854 год. той е свършилъ курсъ-тъ на наукитѣ си, и е былъ произведенъ въ чинъ Офицеръ. Служилъ е отсетнѣ цѣли 4 години въ Кавказъ, и отъ тамъ се е зазжрналъ заедно съ Младена Желѣзковъ отъ Кѣркисей, съ когото се е и училъ въ Москва. Въ 1863 год. като се тѣ завжрнали, отишли въ Цариградъ за да постѣпятъ въ военна служба, но турск. Правителство не ги приело. Въ около 1866 год. Иванъ Христовичъ или — както у насъ е опознатъ подъ името „*Банката*“, отишълъ при брата си Райча Поповичъ въ Плоещъ, и жи-